

DUNÁNTÚLI HAZÁNK

Keresztény kisgazda- és földmives-párti politikai lap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pápa, Jókai Mór utca 15.
Telefonozás: 14.
Előfizetési árak: egész évre 100 K, félre 80 K,
hagydóvára 40 K, egy óra 13-30 K. Egyes szám ára 2 K.

Felolvasó szerkesztő:
ZSILAVY SÁNDOR.

A keresztény kisgazda- és földmives-szövetség
hivatalos lapja.
Megjelenik minden pénteken és vasárnap.

Szemle.

Mint ahogy az aranka csararodik folyó öleléssel a löhere szűrára, mint ahogy belemélyeszi szivót s elvonja tőle az életnedvet — úgy pusztulunk mi is a lelketlen, gonosz liberálisizmus tején nevelődött zsidóság fojtó ölelése alatt. Ahogy Tompa Mihály egy találati énekli az arankáról:

Ha, végy meg hirtelen, a
ő gyarapszik, párja hajja,
Hát elnyomják a nőreben,
Az életről is kárja...

Igy, bűnökök is velünk!

Az arankától örja, védelmezi földjét és vetését a gazda s nem nézi tétlenül, hogy a nemes és hasznos hozó növény, az ártó zsidóink áldozatai essék. A keresztény magyarság azonban — ez a becses és pótolhatatlan emberanyag — elsorvadhat támogatás nélkül. A jóhiszemű, derék, alapjában vére nemes gondolkodású, vendéglátó gazdánép betegségének jeleit bár mindenki látja, segítségére senki sem siet, sőt felajdulását is, a ritkán kitörő panaszait is zokon veszik tőle...

Ez így nem mehet tovább. Ha az aranka ellen joga van a gazdának ötni a vetést s ha a fillozera elleni védekezést a kormány is segíti, tegyen végre valamit a veszendő emberanyag védelmére is. Mert az elpusztult vetést, a kihalt szőlőket meg lehet pótolni, de a gazdasági nyomorúság által kivándorlásra kényszerült veszendő véreinket nem lesz hatalom többé, amelyik összegyűjtsa a Tisza-Duna mentén, az ősi földeken, s pusztuló fajunk története íjlesztő példája lesz a világtörténelemben annak, hogy mikép veszhet el egy nép vérontó háborúk nélkül — a tulajdon élehetetlensége folytán.

Vagy a nemzetiek vak vezérei csak akkor veszik majd észre a veszedelmet, amikor a lassu feloszlásban levő nemzettestnek már hullaszaga éri és akkor aharnak jönni a megkésített segedelemmel, amikor a bomlás utolsó stációjához értünk. Késő lesz! Figyünk, le ne késsünk! A keresztény magyarság élehetetlen nemtörődömsége volt egyedül oka annak, hogy hátán a hitványok felkapaszkodhattak és amikor már fenn voltak, megnyergelték, megsarkantyúzták, hogy a vér csörgedezett oldalából és birkatürelennel türté és türi ma is, hogy nyuzzák, kopasszák, gúnyolják, rugják! Nem antiszemita az, amely ezt elmondhatja velünk, hanem fajunk, a keresztény magyarság iránti lángoló szeretetünk az, amely korbácsot ad a kezünkbe, hogy arcába vágjunk vele mindenkinek, aki tönkre akar tenni bennünket.

Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy hazában.
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában.
Amen!

Üvöltő kórus.

(—y.) Ismét jajgatnak, sopánkodnak így takarulás, hordás, cséplés idején a proletárok, hogy mi lesz a kenyérrel? Háború előtti, boldog békeévekben is, amikor hatalmas fehér cipó volt mindégnyik kezében, akkor is folyton azt üvöltötték a vörös szociáldemokraták, hogy „hiség s nyomor velünk”. És mindennek a gazda vállolta kárát, mert az ő munkája az, amely ezt az éhes hadat táplálja van hivatala, a békében csak úgy, mint most. A föld népére, fáradságának keservesen megszolgált gyümölcsére pislogtak árgus szemekkel a multban és kacsingatnak a jelenben is. Szinte látom, hogyan szertnének ők a cséplésnél segíteni. Üres zsákkal odaállítani a cséplőgéphez és tartani a zsák száját mindaddig, amíg tele nem lesz, akkor bekötni és feldobni a paraszt hátrára, hogy vigye megörletni a malomba az ő számukra, a fizetés elől pedig angolosan ellepni. Ezért emeltek fel tiltakozó szavukat a gabona szabadforgalma ellen a gyárosok és a szociálisták.

Lám, amikor a gyomorral és a szegény földmivesről van szó, milyen gyönyörűen megértik egymást a nemzetközi kapitalisták és a nemzetközi szociálisták. Mindig is együtt üvöltöttek kórusban, amikor a mezőgazdaság-ellen kellett dolgozni. De azért ők verik fél téglával a mellüket, hogy a „dolgozó társadalom” jogait és szabadságait védik. Szép kis védelem. Hát dolgozik-e valaki nehezebb munkát és kitartóbban Magyarországon, mint a földmives nép? És ez még sem csinál kartelt (éleg nem jól teszi) a profitért, mint a gyárosok és nem sztrájkol, mint a nemzetközi szociálisták. De azért úton-útfélen azt hallani, hogy a drágaságot mégis ők csinálják.

Arra nem gondol senki, vagy kevesen, hogy a drágaságot a sztrájkolók csinálják. Az egész vonalon a gyári és ipari munkásság részben sztrájkba lépett, részben sztrájkjal fenyegetődött, ha nem emelik a munkabéreket. És emelték, amely maga után bizonyosan nem olesóbbodást, hanem drágulást hozott. Utánna emelték a sörárakat, a szén árát, az iparcikkek és gyári cikkek árát.

Hát lehet így drágaságot csökkenteni? A vágómarhát, sertést fele árán vásárolják össze a gazdáktól, a bort a régi drága áron adják a fogyasztóknak. Hát mit gon-

dolnak? Azt hiszik, hogy a földmivelő társadalom csak arra való, hogy nekik ráfizetéssel termeljen, örökké jobbjágyuk legyen s megszabott áron izzadja ki az élelmiszert, míg ők drágítanak és nem dolgoznak?

A pénzügyminiszter betérjesztette az új földadójavaslatot.

Mi lesz a háborus nyereségből származott vagyonok megadóztatásával? Hát a siberek mikor kerülnek sorra? Ahol nincs, ott ne keress!

(—y.) A föld — különösen nálunk — úgy látszik osztozik az emberiség sorsában. Az emberiség is, a Szentírás szavai szerint, szenvedésre van teremtve, úgy látszik ezt a szenvedést az édes anyai rög, a föld sem kerülheti el. A háborút megelőző időben is minden új adónemet a földnek kellett kiizzadni. A háboru alatt, most a háboru után szintén a földnek kell elszívni minden terhet, minden nagyobb adót. Azonban a szenvedésnek is van határa! Van vége: a halál! Azt mondhatják némelyek, hogy a föld nem halhat meg. De igen! Nem terem. Mert a gazdának az óriási terhek nem adják meg a módot, hogy állatállományát szaporítsa, földjének megadhassa azt, ami a termőképességének fenntartására, esetleg fokozására szükséges. Ilyenkor eltermékelenedik, meghal a föld.

Könyéig vájkáltak eddig is a gazda zsebében. Valahány pénzügyminiszter jött, azonnal a földnek esett neki. Igaz, sokat kibír az a szegény, szótlan föld, de ne feledjék azok, akik az ország sorsát intézik, hogy nem mindent bír el. A teherbíró képessége már kimerült. Még egy erős srófozás és gazdaságunkunk gazdaságilag alapjaiban fog megrendülni. Ez pedig katasztrófát jelent az egész országra nézve.

Ahol nincs, ott ne keressen a pénzügyminiszter úr. Vannak még le nem tarolt területek, amelyeken vigan lehet szántani. Ott vannak az erintetlen háborus nyereségből származott vagyonok. A börzspekulánsok, siberek hada is szabadon garázdalkodik. Ezeket kell megcsapolni az ország javára! Csak hogy ide bátorság kell! Erős lélek, acélos izmok, amelyek a gajdólok lármájától nem petyhüdnek el. Úgy tudjuk, hogy a pénzügyminiszterünk elég bátor ember. Na hát mutassa meg a bátorságát. A földet megtalálja később is. A föld nem szökik el. Nem olyan sietős tehát az ügy, de annál sietősebb a siberek lefűlése, mert ezek megugranak. A háborus nyereségből származott óriási vagyonoknak jó részét már eddig is kiolták külföldre. Hát mit késlekednek vele?

Nincs szívük ez iránt a szegény magyar

nép iránt? Mig az egyik a végkimerülésig eleget tesz a hazával szemben kötelességének, addig a másik érintetlenül dorbézol összeharcolt vagyonán.

Felemeljük tiltakozó szavunkat a föld újabb megterhelése ellen mindaddig, amig Németsországnak mintájára a háborus nyereségből származott vagyonok 90 százalék erejéig az ország javára nem fordítottak és amíg a börtönzerek siberhada le nem adja munkanélküli gazdagságának legalább felét. Addig senki ne várjon a becstelés, mufikában görnyedő föld népének a zsebében.

Egyenlő teherviselést az egész vonalon keresztül kell vinni. Ha a hajónak mindig csak az egyik oldalát terheljük meg, akkor a legkisebb vihar is felborítja. Ilyen az állam hajója is. Végváznak a kormányosok, mert a hajtatók már ott ülnek közöttük a parlamentben! Csak az alkalmas lesik és a hajót megingatják. Ne engedjék! Rajtuk áll!

Rohamos emelkedés a földárakban.

Veszélyeztetik a földreform keresztülvitelét.

Pénzünk elértéktelenedése folytán az utóbbi hónapokban a föld ára rohamosan felszökött. Nagyban hozzájárul még ehhez az amerikai visszavándorlók részéről megnyilvánuló nagy kereslet, akik a dollár magas állása mellett könnyen vásárolnak földet. Nem irigyeljük Amerikából visszajött véreink szerencsésjét, de a kormánynak mégis sürgősen gondolni kell azokra, akik itthon végigszenvedtek és szenvedik ma is velünk együtt szerencsétlen nemzetünk kálváriáját. Nem szabad megengedni, hogy a dollárosok, akik amikor a világégés rászakadt a hazára, kinn nyugodtan gyűjtötték dolláraikat, hogy most azok arassák le itthon a még megmaradt javainkat.

A földreform jámbor óhajítás marad csak, ha a felszökött földárak mellett akarják azt a föld népének juttatni. Az amerikaiak meg tudják fizetni, de az itthon maradottak képtelenek rá. Sürgős intézkedést követelünk úgy a nemzetgyűléstől, mint a földművelésügyi minisztertől, hogy a földreform keresztülvitelénél valami módon szabja meg a földárakat méltányosan azok részére, akik idehaza szenvedtek és szenvednek. Máskülönbön a földreform csak irott malaszt marad, amelyből ép azok nem részesülnek, akiknek Isten és ember előtt a legtöbb joguk volna hozzá.

Jajnadragom.

Inukba szállt a bátorság Drozdyéknak. — Amúgy Isten igazában elhessegették a kecskeméti a zsidó firkászokat.

(—y.) Kecskemét vidéke felkerekedett, hogy vezérát, a keresztény magyarság élő, eleven, látkető lelkét, Héjjas Ivánt a börtönéből kiszabadítsa. Napharmittott, kerges tenyerű magyarok tömegesen hagyták ott az alföldi rónaságot, a cseplést, amely egy évi nehéz munkájukat, verejtéküket, aggodásukat váltotta örömmé. De mi ért volna ez nekik, ha az, aki fiatalos tüzzel, lelke egész odaadásával, verének minden cseppjével öröközött és öröközik azon, hogy a keresztény magyarság maradhasson úr apái földén: börtönben ül. Keserűvé, örömmé változott volna számukra a piros szemű buza, ha vezérüket fogva tudják. Eljöttek tehát a bűnös Pestre, ahol kemény nyakukat meghajították Magyarország minisztereinek előtt, csak azért, hogy vezérüket kiszabadítsák.

A magyar parlament épületének ritkán jut az a szerencse, hogy ilyen tisztalelkű, honfiumi szerelemről lángoló hatalmas küldöttséget fogadhasson falai között.

A keresztény magyarság élő lelkiismerete költözött be velük rövid időre az országháza, amelyről Drozdyék jajnadragom társaságának annyira inába szállt a bátorsága, hogy az ülés-teremben fogva fogva könyörögtek az elnökek, távollása el a parlament épületéből a kecskeméti magyarokat. A gyáva kis misz-masz sárgacsizmas, árvalányhajás Drozdy félt. Pedig hej de nagy legény máskor, amikor egyedül garázdálkodhat, hobbilyoghét a magyarság ellen, amikor nincsenek közelében a szittya magyarok. Ilyenkor azonban inába száll a bátorsága. No, de azt szokták mondani, „gyűn még kutyára dér”.

Mi sem természetesebb, amint a kecskeméti megjelentek a parlamentben, már ott óláiódottak közöttük a zsidó újságró kukacok. Még csak ez kellett az amúgy is elkeseredett alföldi magyaroknak. Hamarosan néhányat közülük „illő módon megnagyságotlakt”, mire a görbe orrok eltűntek a láthatárról.

Ez történt az Urnak 1922. esztendejében és ha sokan leszünk ilyen keresztények és magyarok, pedig leszünk, akkor a keresztény magyarság előbb vagy utóbb, de úr lesz ezen a szent magyar földön.

Eckhardt Tiborral együtt mi is követeljük a destruktív sajtó beszüntetését. Pusztuljanak a magyarságot mételeyező Az Est, Pesti Napló, Magyarország, Világ és Népszava.

(—y.) Eckhardt Tibor ajakáról hangzott el a nemzetgyűlésben annak követelése, hogy a magyarság lelkét, szívet mételeyező, a kereszténység szent, magasztos eszméinek gúnyolót az *Az Estet, Pesti Naplót, Magyarországot, Világot és még mi hozzátesszük: a Népszavát* a kormány szüntesse be. Az ország sajtófonőke mondia, tehát a legilletékesebb helyről hangzott el a hátor és igazságos ítélet, amely visszhangra talál minden keresztény magyar ember lelkében, aki szereti saját fajtát, hazáját, hitét.

Bármennyire hivei is vagyunk a közszabadságok érintetlenségének, nem nézhetjük nyugodtan azt a rombolást, amelyet ez a sajtó művel, amikor a napról-napra megismétlődő példák szerint, — szinte bántatlanul turkál az egyéni és csaiádi becsületben, vagy szép hegedűszóban adja be a lehajmeresztőbb erkölcszetelenséget. De különösen nincs kedvünk és szándékunk a végtelékig túrni azt az állapotot, hogy minden apró százzoltán vagy fenyvessamu karrikaturája büntetlenül törülhesse tisztátalan tollát a keresztény magyarságra és annak vezéreibe. És ha a büntető törvénykönyv gondoskodott megfelelő büntetésről a felségsértés ellen, úgy gondoskodjék e hazának hűségese polgáraitól, a keresztény magyarságról. Magyarország kilencszáz esztendő múlt kereszténysége ennyit talán joggal követelhet!

De a védekezésből ki kell venni a részét a társadalomnak is, ennek a mi nehezen mozduló, közönyös, álmós társadalmunknak is. Legyünk méltók a keresztény magyarság fényes, ragyogó nevére!

•••••
Hirdessen
a „Dunántúli Hazánk”-ban

Héjjas Ivánt és társait péntek déiben szabadlábra helyezték.

A nyugatmagyarországi felkelés ügyéből kifolyólag letartóztatták Héjjas Ivánt, ezt a lánglelkű, hazáját rajongásig szerető, büszke magyart, akit a jó Isten adott a magyarnak, hogy tanuljon tőle szenvedni, küzdeni, mindent feláldozni imádozt hazájáért, vértanúságot szenvedett szegény Magyarországra.

A keresztény magyarság büszkesége ő és mindnyájunk keze öklöbe szorult, amikor híret hozta a táviró, hogy büszkeségünket gonosztevők cellájába juttatták.

Az országban általános felzúdulás, mint fenyegető közeli vihar moraja kísérték Héjjas Iván és társai letartóztatását. Annál nagyobb volt az öröm minden becsületes keresztény magyar lelkében, amikor a kir. ügyészség meghozta a végzését, hogy Héjjas Ivánt szabadlábra helyezi. Végtelen megnyugvással vettük a kir. ügyész ítéletét, mert Héjjas Ivánt ért sérelem bennünket is érintett. Az ő sérelme a mi sérelmünk is volt.

Győzött, minden intrika dacára is győzött az igazság.

Héjjas Ivánt szabadulása alkalmával barátai közül számosan üdvözölték, akiknek azt mondta:

„Még keményebben fogok harcolni!”.

Tehát nem törött meg nagy lelke a fogóságban és mi azt üzenjük neki, csak előre, megalkuvás nélkül előre, a szenvedésekben sem hagyjuk el. A keresztény magyarságért folytatott küzdelmeiben követjük.

Nemzetgyűlés.

— Péntek. —

Hébeltszociáldemokrata hazaáruló beszéde. — A vörös szónokot később nem hagyták szóhoz jutni. — Ki akarták dobni az ülésteremből. — Az a baj, csak akarták! Ki kellett volna dobni.

Hébeltszociáldemokrata képviselő, akit a magyar nemzet képvényére, Sopron városa választotta meg képviselőjéül, szolt a költségvetéshez. Természetesen véres, habzó vöröshöz illő szájjal támadt mindennek és mindenkinek, aki nem vörös és nem kommunista. Mérgezett nyilat először a független magyar bíróság ellen hasznáta.

Támadja a magyar bíróságot.

Az a meggyőződése — úgy mond —, hogy a bíróság bizonyos felsőbb presszió alatt áll. Én nem tartom függetlennek a magyar bíróságot.

Felemeltette a népbiztosok pörét, ahol szerinte a bírák ellen elfogultan viselkedtek a kommunizmussal szemben.

Erre kitört a vihar. A képviselők padokat verték és nem akarták tovább hallgatni ezt a gyásztítést. Az elnökek hosszas fáradságába került a rendet helyreállítani.

Hébelt: Tegyük fel, hogy a kommunizmus után elkövetett jobbra való kilengések a büntettek ama kategóriájába tartoznak, amelyeket a büntető törvénykönyv a jogos védelemnek tevédsébből való áthágása közé sorol, de mert hazafias szándékból követtek el, nem büntethetők. Ebbe a kategóriába tartoznak az emigránsok irtsai is. (Tiltakozás a jobboldalon.) Az emigránsoknak kétségtelen érdeme van abban, hogy Magyarországon ilyen hamar ennyire előrehaladt a konszolidáció.

Erre ismét orkányszerűen kitört a vihar. Végre az elnök huzamos cseppet után helyreállította a rendet és kiiktatta Sopron város dicstelen képviselőjét.

A képviselő úr túlmegy azon a határon, ami a magyar nemzetgyűlésen megengedhető, amikor azt állítja, hogy az emigránsoknak bármilyen érdemei is volnának az országban, helyrediltott rend és konszolidáció körül. Ilyet mondani nem lehet.

Támadja az egyetemi ifjuságot.

Hébelt: A külföldi egyetemi hallgatók sokkal többet tanulnak, mint a tényérpákás sztrájk-törő budapesti diákok, akik csak a bajtársi egyesületekbe járnak el.

Vass József: A mi ifjuságunk tanul. Tiltakozom az ellen, hogy így beszéljenek a magyar egyetemi hallgatókról. Tessék visszavonni a szavait.

A szociálisták kórusban gajdolnak vissza. Megszókták, hisz a zsidók pénzelik őket, hát a nyelvükön beszélnek.

Óriási zaj.

Hébelt egészen belesápad.

Ki akarják dobni az izgató vörösf.

Hébelt Ede ezután antimilitarista felfogását fejtegette. Másnak az életét — mondta a gyáva — még a hazáért sincs joga senkinek sem követelni.

Erre a hazaáruló kijelentésre olyan vihar tört ki, hogy még az elnök hatalmas csengőjének a hangját sem lehetett hallani.

Szégyelje magát Sopron,

kiáltozzák a képviselők, amikor ilyen hazaárulót küld a parlamentbe.

Gömbös: A hazaárulást halállal büntetik.

— Itt nem beszél vörös pribék. Gazember.

— Eláll! Beszéljen így a hazaáruló barátainál! Dobjuk ki a vörös izgatót!

Az elnök kénytelen volt az ülést felfüggeszteni.

A szociálista képviselők, mint a megriadt patkányhad, huzódtak a sarokba.

Szűnet után addig nem juthatott Hébelt szóhoz, míg a háztól bocsánatot nem kért.

— Szombat. —

Gadl Gaszton elnök 10 órakor megnyitotta a nemzetgyűlést. Az első szóнок Bogy János dr. keresztény ellenzéki.

Bogy rámutat a háború összeomlásának okaira. A háboruért személy szerint felelőssé tenni senkit sem lehet. A háború utáni eseményekért azonban már nagy felelősség terheli a szabadkőműveseket, akik a forradalom szellemével háttámadták az államhatalmat. Ezután a bolsevizmus okáival foglalkozik. Majd a szociálisták felé fordulva azt mondja: Én, mint a nyugati kulturálmok fia, mondhatom, hogy énök, akik folyton a nyugati kulturára hivatkoznak, nyugaton ennek csak karrikatúrái lehetnének.

Az önök szociálistus, csak ázsiai szociálistus.

(Nagy zaj a szociálistáknál.)

Bogy: Aki szociálistan gondolkodik, nem támadhatja az emberiség leghatalmasabb pillérét, a hazát. (Helyesen a jobboldalon.)

Ezután a keleti problémákkal foglalkozik. Kijelenti, hogy a világpolitika súlypontja eltöredik és a világproblémák megoldása nem Európában, hanem Keleten fog lefolyni.

Ha a múlt évben Csehországnak nem adtunk volna buzát, akkor ott éhínség tört volna ki.

Olaszországra veszélyesebb a kis-ántant,

mint az egykori osztrák-magyar monarchia volt.

— A világpolitikai helyzet követeli, hogy Magyarországot újból helyreállítsák.

— Aktív politikát és a jogfolytonosság mellett való megmaradást kér a kormánytól.

Szakács Andor a következő szóнок, aki az általános, titkos választójogot követelte.

„Keresztény Kisgazda- és Földmivesszövetségünk“ az új földadójavaslat ellen.

A pénzügyminiszter új földadójavaslatával szemben az összes gazdaalakulatok között mi voltunk az elsők, akik állást foglaltunk és annak revízió alá vevését kérelmeztük. Most a többi gazdasági szervezet is megmozdult, hogy a pénzügyminisztert engedékenységre bírják.

Nem tartjuk igazságosnak az új javaslatnak ama rendelkezését, mely szerint a földadót buzavaltában állapítja meg. Nem pedig azért, mert a hivatalos kimutatás szerint csak a buza érte el az arany értékét, de a többi gazdasági termények mélyen alul vannak az arany értéknek. Ezzel szemben a szén, benzín, olaj, szerzőszámok, mész, zsákok, eke stb. ára 50—100 százalékkal magasabb az aranyértékénél. De a buzavaltata megállapítása ellen szól az is, hogy a termelés közel 30 százalékkal csökkent.

Helytelen az a rendelkezés is, hogy míg a többi felemelt adónemeket 1923. év január elsejétől kell fizetni, az új földadót már most július elsejétől szednék. Ez féltéve korábban terhelne meg a gazdaközöniséget. Nem méltányos, sőt mondhatom igazságtalanság egyiket előbb terhelni meg, mint a másikat.

Az pedig a termelés terén rettenetes állapotokat idézne elő, hogyha a javaslat szerint az összes haszonbérletek 1923 őszén megszűnnek. Senki sem volna biztos, hogy kis bérelt földjén megmaradhat-e továbbra is és így a termelésben óriási kára lenne magának az országnak is.

Adjon a pénzügyminiszter időt arra, hogy az új földadót az illetékes gazdaalakulatok megvitathassák és azután nyilatkozhasson a gazdaságsadalom a fizetési készségről. Tudják ök nagyon jól, hogy adó nélkül nem lehet az ország, de csak az egyenlőség elvének megfelelően, mert hisz egyedül a föld az az adónem, amelyet eltitkolni lehetetlen.

Szövetségünk ép ezért elsősorban újból azt követeli, hogy a háborús nyereségből előállított vagyonokat és a börzianereket adóztassák meg Németország mintájára.

Ez sokkal sürgősebb, mint az új földadó, mert ez utóbbit senki a hátán el nem viszi, míg az előbbieket könnyen megféphetnek. Addig, amíg ezekkel a pénzügyminiszter új leszámol, lesz ideje a gazdáknak meghányi-vetni, hogy mennyivel kell még azokon felül hozzájárulni az ország terbehez.

Zsilavgy Sándor.

ELSŐ KERESZTÉNY BIZTOSÍTÓ INTÉZET Rt.

amely kizárólag keresztény és nemzeti alapítás, elfogad ocsé díjtételekkel és kedvező feltételekkel tűzbiztosításokat, jégbiztosításokat, betöréses-lopás biztosításokat, élet- és népbiztosításokat.

Más tarsaságnál érvényben levő biztosításokat teljes felelősség mellett vesz át.

Igazgatóság:

Budapest, IV., Fővám-tér 2., felém.
Főkirendeltségi székhelyek: Budapest, Győr, Debreczen.
Kirendeltségek: Szombathely, Kaposvár, Szekesfehértár, Szeged, Esztergom, Kiskunfélegyháza, Nyiregyháza, Eger, Cegléd, Kecskemét és Pápa.

Új háboru fenyeget.

Az orosz szovjet éhes!

Lengyelország és Románia termését akarja elrabolni.

Bécsen át egy cseh lap arról értesült, hogy Nyugatoroszországban erős háborús készülődések folynak. Állítólag az orosz szovjet támadásra készült Lengyelország ellen. A jelentések szerint a lengyel határon a vörös hadsereg két hadtestet, lovasság egy részét, a páncélos automobilok dandárát, a tankosztályt és a műszaki csapatok nagy részét összpontosították. Románia felől állítólag védelmi célokból az összes kozák ezredeket felállították, amely utóbbi készülődésnek igazi célja az, hogy Lengyelország legyőzése esetén a csapatok bevonulnak Besszarábiába.

A hadműveletek állítólag az aratás bevégezése után indulnának meg, amikor a kész termény munka nélkül hullana a telhetetlen, éhes munkanélküli kommunista orosz szovjet szájába. Az étvágyhoz azonban a lengyeleknek is lesz néhány megjegyzésük.

HIREK.

„Csönks Magyarország nem ország,
Érész Magyarország — mennyország!”

— A „Keresztény Kisgazda és Földmivesszövetség” munkában. Az az önfeláldozó, kitaró, lelkes munka, melyet „Szövetség”-ünk központja már két esztendeje végez, minden egyes esetben meghozza a maga gyümölcsét. Szövetségünk községeknek legnagyobb részében már sikerült a földreformtörvény végrehajtási utasításának érvényt szerezni és legtöbb helyen már szövetségünk tagjai bent is dolgoznak a „Keresztény Kisgazda és Földmivesszövetség” sok utánjárására nekik juttatott földjeikben. Ujabban az Országos Földbirtok rendező Biróság: Zalabológfa, Andrásbida, Zanat és Külsóvat községek határában levő mezőgazdasági birtokokra mondta ki a megváltási eljárás lefolytatását.

— Bérmlás. Dr. Roit Nándor megyéspüspökünk vasárnap, a bucsu napján tartott bérmlást Külsóvaton, ahol nagy pompával fogadták a szerlelt főpásztor. Kíséretében voltak Csóthi Géza kanonok és dr. Weber Pál püspöki titkár. A világi hatóság részéről dr. Sült Lajos pápai tb. főszolgabíró. Este a vegyeskar szerenádót adott a püspöknek. A bérmlás szentségében 512-en részesültek.

— Hermann Pál állampénztári igazgató. A kormányzó úr Öfisméltósága a helybeli állampénztár közszeretnek örvendő főtanácsosának, Hermann Pálnak, az állampénztári igazgatói címet adományozta. Akik Hermann Pált ismerik, látták évtizedekre menő működését, szeretetteljes modorát, azok velünk együtt igaz örömmel gratulálnak a szép elismeréshez, melyet legfelsőbb helyről adományoztak.

— Kutatás Oroszországban maradt hadifoglyaink után. (Folytatás.) Dakányi Ferenc 48. gye. Csányi Zsák János, Vas e., Barnaul, 1918. Császár Ferenc 11. gye. Csernus Miklós hdj., 16. gye., Os, 1918. Csikos Pál, 7. gye., Meszjakniava (Zlatonszk), 1918. Csik László 5. husz. e., 1915. Csongovai István, Cseszeszki József szkv., 11. gye., 37 éves. Csillag Sándor 37 éves, Nisnij-Novgorod, 1917. Csillag (Stiasny) Károly Szerlik (Orenburg). Dajka Dániel 10 gye., 26 éves, 1916. Durnbach Miklós 44. gye., 1916. Dorgei Ödön eöd., 30. gye., 25 éves, Szrbít, 1918. Dóczi János

tzds., 18 hgye., 36 éves, Szamarkand, 1916. Deli József 48 gye., 28 éves Totokoe, 1915. Dörnyei Béla alezr., 13. hgye., Dobai Ferenc hpr., 92. gye., 27 éves, Dalos Lajos, Demeter István 29. hgye., 33 éves. Dubovszky János altiszt, 23. gye., 28 éves, Kurszk, 1917. Dobi Antal 39. gye., 40 éves, Tobolsk. Dittmann József 2. hgye. Dorbák Jakab 76. gye. D. Szabó Pál 46. gye. Doktor János tzds., 11. hgye., 43 éves, Krasnojarszk, 1919. Dibász Sándor 12. gye., 37 éves. Domonkos Ferenc 8. hgye., Asztrahan, 1917. Dáni László 16. hgye. Darabant Viktor eób., 39. gye., 28 éves, Irkutsk. Erdős Árpád 3. hgye., Novo-Nikolajevszk (meghalt?). Erdős Lajos 31. hgye., Taskend Engelhardt Béla 6. tüzér e. Ehmann Ferenc 12. gye., 28 éves, Szaratov. Egyed János 18. hgye., 29 éves. Erdélyi József 31. hgye., 39 éves. Erdős István 101. gye., Bogoszlavszki Savod. Erdős Aladár szkv., 20. hgye. Engelhardt Miksa 67. gye., 38 éves. Biró Gábor 2. hgye., 33 éves. Bujdosó János Kurgan Gor. Tobolszk. Bori Géza 89. gye., 35 éves, Topornia G. Novgorod, 1917. Bódi Mihály Zalataja-Orda. Baki József 1. hgye., 36 éves, Nizsni-Udmnyszk: Borcsányi Gyula 16. hgye., 42 éves, Mihajlovka. Braun Lipót, Irkutsk. Béncsik Kálmán Szemikarovszkaja. Beke Dániel 24. hgye., Nikolszk-Uzuriszk. Barazsuly Németh István 51. gye., Jekaterinburg. Balogh Béla tzds., 50. gye., Szretrenszk. Brackl István 32. gye., 28 éves, Taskend.

— **Antant-bizottság Pápán.** A héten antant-bizottság jött Pápára szimatolni, hogy rendőrségünk nem valami titkos katonaság-e. Amilyen bátor emberek, még utóbb is ráfogják, ha az, ha nem.

— **Hatalmasan megdrágul a posta.** Emlegettük, hogy a postánál tarifaemelésen törik a fejüket. Mint halljuk, általában véve százszázalékos emelések lesznek, sőt egyes dolgoknál két-háromszáz, sőt ezer százalék emelések is. Hova fog ez vezetni, a jó Isten tudja!

— **Lovasmérkőzés.** A m. kir. 2. honvéd huszárezred, a pápa városi testnevelési bizottság közreműködésével 1922. évi szeptember hó 22., 23. és 24. napjain a múlt év pünkösdi ünnepén tartott versenyek mintájára lovasmérkőzést, kiscsapatfogat, jukkerfogat előállítás, tenyészkancaadrijazást, országúti fogatversenyt és kiscsapatfogat rendez az Eszterházy-kastély parkjában. A város és vidéke közönségének nagybecsű figyelmét már most felhívjuk ezen versenyekre. A részletes tudnivalókat és a programot hirdetmény alakjában később fogjuk közölni.

— **A kormány nem maximál.** A proletárok és gyárosok rajta voltak, hogy a gázda természetét az idén maximálják. Mint értesülünk, a kormány azonban nem hajlandó jámbor óhajuknak eleget tenni azon egyszerű oknál fogva, hogy *egyetlen cikket nem lehet maximálni, miatt az ipari termékek szabadforgalomban maradnak.* Végre egy okos szó! Vagy — vagy! Vagy mindent maximálni, vagy egyiket sem. Ez a helyes.

— **Drágult a ló Debreczenben.** A legutóbbi debreczeni lóvásáron a jobb ló iránt nagy volt a kereslet, de többnyire csak közepes minőségű lovak kerültek vásárra. A ló ára körülbelül 20%-kal drágult.

— **Romániával megindult a csomagforgalom.** Romániával július 15-én megindult a csomagforgalom. Csomagok korlátlanul értéknylvántással, vagy értéknylvántás nélkül 20 kg.-ig küldhetők, feltéve, ha a bocsorok oláh ei nem lopja, akkor talán az illető meg is kaphatja.

— **Táncmulatságok.** Vasárnap, július 30-án, a Polgári Kör táncvigalma a Kör saját helyiségében. — **Aug. 6-án** a helybeli derék postásaink táncmulatsága lesz, amelyről még tévedésből se maradjon el senki, annál is inkább, mert a tiszta jövődelmet a postásállás-keleti árvái és özvegyei felségélyezésére fordítják. — **Aug. 6-án** az egyetemi ifjak mulatósága a Sportban.

— **Kedvezőtlen időjárás a gyümölcs-termésre.** Kecskemétről jelentik, hogy igen korán beköszöntött kánikulai meleg után rendkívüli hűvös napok, majd csapadék és ismét néhány napi hőség, nagyon megrongálta az őszi gyümölcstermést.

— **Estek a marhaárak.** A csütörtökön megtartott budapesti állatvásáron a marhaárak különként 4—5 koronával estek. Felhajtottak összesen 1107 darabot. Árak: Legjobb ökör. 90—124, közép 58—86, silány 43—55, növendékmarha 50—65 korona különként.

— **Ittas ember halála.** Ferenczi Kálmán győri lakos éjjel meglehetősen ittas állapotban tért haza. Lefekvés előtt még ragyújtott a pipára, amelytől a szalmazsák tüzet fogott és a magával tehetetlen ember annyira öszceégett, hogy másnap rettenetes kínok között kiszendvedett.

— **Budapesten olcsóbb lett a kenyér.** A pékek értekezletet tartottak a kenyér árának újabb megállapítása végett. Nagy egyetemes elhatározást, hogy a kenyér árát különként 4 koronával leszállítják. Az az érdekes, hogy vidéken pedig felemelték. Igazodjon itt el valaki.

— **Bitangóságban talált ökör.** Egy darab 3 év körüli vörös-tarka ökör tartatik bitangóságban; tulajdonosa a városházán a közgazgatási tanácsosnál jelentkezhetik.

— **Találatott pénz és egy zsák polyva;** igazolt tulajdonosa átveheti a rendőrségen.

ELADÓ A Vásár-utca 15. számú
HÁZ modern ház
minden órán
szabadkézből eladó.
Bővebbet

Vásár-utca 21-ik szám alatt, Pápán.

Legújabb képeslapok Kis Tivadarnál.

Hofherr-Schranz Clayton-Schuthleworth Kerületi Vezérképviselője.

Raktarrol szállítok:

Gőzgépet Szivógázmotort
Benzinmotort Villanymotort
Daralót Hengerszékét
Gépsziját Gépolajat
Benzint Klingerit
Mérleget Pongyát

Gyantát.

„Lister” angol motorok
Magyarországi Képviselője.

Hütter Vilmos, Pápa Főtér 17. sz.
Telefon 121.

Tőzsde.

Zürich, július 29.

(Nyitás.)

Berlin: 99.	Hollandia: 204.25.
Newyork: 526.25.	London: 2342.
Páris: 4365.	Milanó: 2420.
Prága: 1190.	Budapest: 0.34
Zágráb 160.	Szófia: 330.
Vareó: 0.08.	Bécs: 0.01 1/2
Oszták bélyegzett: 0.02.	

Budapesti déli tőzsde.

Valuták:

Napoleon: 6425.	Angol font: 7325.
Dollár: 1680.	Francia frank: 137 50.
Német márka: 310.	Lira: 75 25.
Oszt. korona: 4.50.	Rubel: — 31 1/2
Szokol: 38 55.	Svájci frank: 318 50.
Ezüst korona: 129.	Ezüst forint: 350.
Ezüst ötkoronás: 670.	Arany 20 kor.: 6600.

Terménytőzsde:

Buza, tiszav.: 5800.	Buza, fejem.: 5750.
Rozs: 4600.	Takarmányárpa: 5200.
Zab: 6000.	Tengeri: 5600.
Repece: 12000.	Korpa: 3400.

Sertésárak:

Elsőrendű öreg zsirsertés 260 K, fiatal nehéz 280 K, közepes 220 K, könnyű 145—260 K volt elsőlyban különként.

Marhaárak:

Magyar hizott ökör 124 K, közepes 80 K, alárendelt 55 K, magyar hizott tehén 100 K, tarka 52—95 K, bivaly 60 K volt elsőlyra különként.

Ujpesti úton. Zsilavay Sándor.

Pápa, 1922 Pótkolai könyvnyomda.

ELADÓ a Szentlászló-u. 37. sz.
HÁZ.

Értekezni lehet: Szeleczky Gyula ügyvéd irodájában.

Ház-eladás.
A Zöldfa-utcában lévő 28. sz.
sarokház,
amelyben 6 lóra istálló van építve,
azonnal eladó.

Bővebb értesítés nyerhető Selinko Manósnál Rákóczi-u. 13.

